

Emergència

La consideració d'emergència social transformada significa en política mesures per enfrontar-se i resoldre les conseqüències més punyents de la crisi econòmica.

El pla d'emergència esbossat i iniciat per l'Ajuntament de Barcelona, és un dels grans reptes de Barcelona en comú i l'alcaldesa Ada Colau.

Les mesures de xoc no poden foragitar la crisi, ans permeten un mínim alleugeriment dels segments més afectats i empobrits. Aquesta política sobretot aporta eines municipals, però també incentiva a la ciutadania a cercar de manera col·lectiva les forces per anar contra la destrucció de la convivència social.

Amb la proposta de xarxa de ciutats refugi de suport a l'allau d'immigració refugiada, la Barcelona de l'Ada Colau es posa a l'ull de l'huracà d'una acció municipalista a les antípodes de les polítiques retalladores neoliberals.

Les mesures econòmiques i socials anunciades, així com les que es comencen a desenvolupar, convé incloguin l'exigència a l'Autonomia i a l'Estat de les seves respectives responsabilitats, tant administratives com pressupostaries.

Els plans d'emergència, inclosos els humanitaris, per ser eficaços han d'incloure el desplegament d'eines democràtiques, amb el foment de la participació i acció col·lectiva.

La crisi econòmica es fa més devastadora degut a l'acció depredadora, paràsita i especulativa de les grans empreses i el capital financer. La manera de cercar alternatives rau en la capacitat i la consciència de la gran majoria ciutadana.

Les necessitats econòmiques i socials, quan mostren que les diferents institucions, més en concrets les estatals no són útils per resoldre-les, necessiten cercar un canvi lleu o profund amb noves eines democràtiques.

L'avenç de les llibertats i la sobirania individual de les persones i pobles és la manera d'aconseguir un nou règim social i polític, adient a cada situació concreta de cada època.

La unitat i la contradicció entre els processos socials i els de les llibertats fa ambdós factors indestriables.

El fet clau és allò que mou, organitza i forja consciència popular i treballadora.

A una setmana de la Diada de l'11 de setembre, tota emergència social cal inserir-la en el magne moviment popular que esdevindrà la Meridiana, "carrer Major de la República Catalana".

Defugir la manifestació decisiva d'aquest país, amb la raó de la instrumentalització maldestre que en vol fer CDC i el president Mas, és tapar-se els ulls i l'oïda al que farà la immensa majoria del poble mobilitzat, inclosa la base social i votant d'EUiA. Alhora representa perdre una magnífica

oportunitat de fer sentir la nostra veu d'emergència en el sí d'aquesta arena ciutadana conscient, activa per la sobirania i les llibertats de Catalunya.

A l' 11 S la lluita per les polítiques d'emergència social es juga fonamentalment en que formin part del moll de l'os de la Via lliure a la República Catalana.

Francesc Matas Salla